

MEGILLAT MOFETIM • DAILY DEVOTIONAL READING

מעשי הנסים של אליהו הנביא ואלישע הנביא

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע הנביא זכור לטוב. קריאת הפסוקים פותחת שערות לפעול ישועות מה' יתברך.

"The miracles of Elijah the Prophet, remembered for good, and Elisha the Prophet, remembered for good. Reading these sacred verses opens celestial gates to draw down salvations from the Lord, blessed be He." (Besoru MiYom LeYom • Monday Reading)

♦ PART I: THE TWELVE MIRACLES OF ELIJAH THE PROPHET ♦

01 ELIJAH SUSTAINED BY RAVENS

מזון אליהו ע"י העורבים

מלכים א יז, ד-ו / 1 Kings

וְהָיָה, מִהַנִּחַל תִּשְׁתֶּה; וְאֵת הָעֹרֵבִים צִוִּיתִי, לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם. וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ, כְּדִבְרֵי יְהוָה; וַיֵּלֶךְ, וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כְּרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן. וְהָעֹרֵבִים, מֵבִאים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בִּבְקָר, וְלֶחֶם וּבָשָׂר, בָּעֶרְב; וּמִן הַנַּחַל, יִשְׁתֶּה:

"And it shall be, that you shall drink of the brook; and I have commanded the ravens to feed you there." So he went and did according to the word of the Lord; for he went and dwelt by the brook Cherith, that is before the Jordan. And the ravens brought him bread and meat in the morning, and bread and meat in the evening; and he drank of the brook.

02 THE JAR OF FLOUR & JUG OF OIL

נס כד הקמח וצפיחית השמן

מלכים א יז, יד-טז / 1 Kings

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כִּד הַקֶּמַח לֹא תִכָּלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחָסֵר: עַד יוֹם תֵּת יְהוָה, גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְתִלְקַד וְתַעֲשֶׂה, כְּדִבְרֵי אֱלֹהֶיךָ; וְתֵאכַל הָיָא וְהוּא וּבֵיתָהּ, יָמִים. כִּד הַקֶּמַח לֹא כָלֶתָהּ, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסָר כְּדִבְרֵי יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֶיךָ:

For thus says the Lord, God of Israel: "The jar of flour shall not be spent, neither shall the jug of oil fail, until the day that the Lord sends rain upon the earth." And she went and did according to the saying of Elijah; and she, and he, and her household, did eat many days. The jar of flour was not spent, neither did the jug of oil fail, according to the word of the Lord, which He spoke through Elijah.

ויאמר אליה, תני לי את בנה; וינקחהו מחיקה, ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם, וישכבהו, על משתו. ויקרא אל יהוה, ויאמר: יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות, להמית את בנה. ויתמדד על הילד שלש פעמים, ויקרא אל יהוה ויאמר: יהוה אלהי, תשב נא נפש הילד הזה על קרבו. וישמע יהוה בקול אליהו; ותשב נפש הילד על קרבו, ויחי. ויקח אליהו את הילד, וירדהו מן העליה הביתה, ויתנהו לאמו; ויאמר אליהו, ראי חי בנה:

And he said to her: "Give me your son." And he took him out of her bosom, and carried him up into the upper chamber where he stayed, and laid him upon his own bed. And he cried unto the Lord: "O Lord my God, have You also brought evil upon the widow with whom I lodge, by slaying her son?" And he stretched himself upon the child three times, and cried unto the Lord: "O Lord my God, I pray You, let this child's soul come into him again." And the Lord listened to the voice of Elijah, and the soul of the child came into him again, and he revived. And Elijah took the child and brought him down into the house, and gave him to his mother, saying: "See, your son lives."

04 FIRE FROM HEAVEN AT MOUNT CARMEL

ירידת האש מן השמים

ויקח אליהו, שתים עשרה אבנים, כמספר, שבטי בני יעקב... ויבנה את האבנים מזבח, בשם יהוה; ויעש תעלה, כבית מאתים ורע, סביב, למזבח. ויערה, את העצים; וינתח, את הפר, וישם, על העצים. ויאמר, מלאו ארבעה כדים מים, ויצקו על העלה, ועל העצים; ויאמר שנו וישנו, ויאמר שלשו וישלשו. וילכו המים, סביב למזבח; וגם את התעלה, מלא מים. ויהי בעלות המנחה, ויגש אליהו הנביא ויאמר, יהוה אלהי אברהם יצחק וישׂראל, היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך; ובדברך עשיתי, את כל הדברים האלה. ענני יהוה, ענני, וידעו העם הזה, כי אתה יהוה האלהים; ואתה הסבת את לבם, אחרנית. ותפל אש יהוה, ותאכל את העלה ואת העצים, ואת האבנים, ואת העפר; ואת המים אשר בתעלה, לחכה. וירא, כל העם, ויפלו, על פניהם; ויאמרו יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים:

Elijah built an altar of twelve stones, dug a trench around it, laid the wood and sacrifice, and drenched it three times with water until the trench was full. At the evening offering he prayed: "Answer me, O Lord, answer me, that this people may know that You, O Lord, are God!" Then fire fell from heaven, consuming the burnt-offering, the wood, the stones, the dust, and licked up the water in the trench. When all the people saw it, they fell upon their faces and proclaimed: "The Lord, He is God! The Lord, He is God!"

05 BRINGING DOWN RAIN THROUGH PRAYER

הורדת הגשם בתפילה

ויאמר אליהו לאחאב, עלה אכל ושתה: כי קול, המון הגשם. ויעלה אחאב, לאכל ולשתות; ואליהו עלה אל ראש הכרמל, ויגהר ארצה, וישם פניו, בין ברכו. ויאמר אל נערו, עלה נא הבט דרך ים, ויעל ויבט, ויאמר אין מאומה; ויאמר, שב שבע פעמים. ויהי, בשבעית, ויאמר הנה עב קטנה ככף איש, עלה מים; ויאמר, עלה אמר אל אחאב אסר ורד, ולא יעצרכה, הגשם. ויהי עד כה ועד כה, והשמים התקדרו עבים ורוח, ויהי גשם גדול; וירכב אחאב וילך יזרעאלה:

Elijah went to the top of Carmel, bowed down upon the earth, and placed his face between his knees in fervent prayer. Seven times he sent his servant to watch the sea. On the seventh time, a cloud the size of a man's palm arose, and quickly the skies grew dark with wind and clouds, pouring out an abundant, drought-breaking rain.

וַיִּשָּׁכַב, וַיֵּישָׁן, תַּחַת, רֶתֶם אֶחָד; וַהֲנֵה זֶה מִלֶּאֱלֹה נִגַּע בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוֹם אֲכֹל. וַיֵּבֶט, וַהֲנֵה מִרְאשָׁתָיו עֲגַת רִצְפִּים וְצַפְחַת מַיִם; וַיֹּאכַל וַיִּשָּׂא, וַיֵּשֶׁב וַיִּשָּׁכַב. וַיֵּשֶׁב מִלֶּאֱלֹה יְהוָה שְׁנֵית וַיִּנָּע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכֹל: כִּי רַב מִמֶּךָ, הַדֶּרֶךְ. וַיִּקֶּם, וַיֹּאכַל וַיִּשָּׂא; וַיֵּלֶךְ בִּכְחַת הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, עַד הַר הָאֱלֹהִים, חֲרֵב:

An angel touched Elijah beneath a broom tree and provided a hearth-baked cake and a cruise of water. After eating twice at the angel's command, he walked in the divine nourishment of that meal forty days and forty nights unto Horeb, the mount of God.

07 REVELATION IN THE STILL SMALL VOICE

התגלות ה' לאליהו

וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וַהֲנֵה דִבֵּר יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֹּה אֵלֵיָּהוּ. וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמְדָּתָ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וַהֲנֵה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֶזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשִּׁבְרֵי סָלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה; וְאַחַר הָרוּחַ רֶעַשׁ, לֹא בְרֶעַשׁ יְהוָה. וְאַחַר הָרֶעַשׁ אֵשׁ, לֹא בָאֵשׁ יְהוָה; וְאַחַר הָאֵשׁ, קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה. וַיְהִי כַשְּׁמַע אֵלֵיָּהוּ, וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאַדְרֵתוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה; וַהֲנֵה אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֹּה אֵלֵיָּהוּ:

A mighty wind shattered mountains and broke rocks, but God was not in the wind; after the wind an earthquake, but God was not in the earthquake; after the earthquake a fire, but God was not in the fire; and after the fire: a still, small voice. Hearing it, Elijah wrapped his face in his cloak and stood before the Lord.

08 DIVINE VICTORY OVER ARAM

הניצחון על ארם

וַהֲנֵה נָבִיא אֶחָד, נָגַשׁ אֶל אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר פֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֶמּוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה; הֲנִנִי נֹתֵנוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם, וַיִּדְעַתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיַּךְ אֶת הַסּוּס וְאֶת הָרֶכֶב; וַהֲכָה בְּאַרְם, מִכָּה גְדוּלָּה:

A prophet approached King Ahab promising that God would deliver the overwhelming Aramean multitude into his hands. Israel marched forth, struck the horses and chariots, and defeated Aram with great slaughter.

09 PROPHECY ON AHAB FULFILLED

הנבואה על אחאב וקיומה

וַיְהִי, דִּבְרַי יְהוָה, אֶל אֵלֵיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי, לֵאמֹר. קוֹם רֵד, לְקִרְאֵת אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן; הִנֵּה בִּכְרֶם נָבוֹת, אֲשֶׁר יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, פֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְצַחְתָּ, וְגַם יָרִשְׁתָּ; בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּם נָבוֹת, יִלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמְּךָ גַּם אַתָּה. וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁמְרוֹן. וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בְּרִכַּת שִׁמְרוֹן, וַיִּלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמוֹ, וַהֲנוּתָה, רָחֲצוּ כְדַבֵּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

Elijah denounced Ahab for the murder of Naboth: "In the place where dogs licked the blood of Naboth shall dogs lick your blood, even yours." In exact fulfillment, when Ahab was killed in battle and his chariot was washed at the pool of Samaria, the dogs licked his blood.

ומלאך יהוה, דבר אל אליה התשבי, קום עלה, לקראת מלאכי מלך שמרון; ודבר אליהם, המבלי אין אלהים בישראל, אתם הלכים, לדרש בבצל ובוב אלהי עקרון. ולכן, כה אמר יהוה, המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה, כי מות תמות; וילה, אליה. וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו, וימלך יהורם תחתיו:

Elijah intercepted the messengers of King Ahaziah who sought counsel from the idol Baal-zebub: "You shall not come down from the bed upon which you have gone up, but you shall surely die." The king died according to the exact prophecy spoken by Elijah.

11 CONSUMING THE CAPTAIN & FIFTY

הריגת השר וחמישיו

ויצנה אליהו, וידבר אל שר החמשים, ואם איש אלהים אני, תרד אש מן השמים ותאכל אתה ואת חמשיה; ותרד אש מן השמים, ותאכל אתו ואת חמשי:

When the king's arrogant captain ordered him to surrender, Elijah declared: "If I be a man of God, let fire come down from heaven and consume you and your fifty." Divine fire fell from heaven and consumed the captain and his soldiers.

12 ELIJAH PARTS THE JORDAN RIVER

בקיעת הירדן ע"י אליהו

ויקח אליהו את אדירתו ויגלם ויפה את המים, ויחצו הנה ונהנה; ויעברו שניהם, בחרבה:

Elijah rolled up his mantle and struck the waters of the Jordan; they divided to the right and left, and both he and Elisha crossed over on dry ground.

◆ PART II: THE TWENTY-TWO MIRACLES OF ELISHA THE PROPHET ◆

13 ELIJAH'S CHARIOT OF FIRE

עליית אליהו בסערה לשמיים

ויחי, המה הלכים הלוח ודבר, והנה רכב אש וסוסי אש, ויפרדו בין שניהם; ויעל, אליהו, בסערה, השמים:

As the two prophets walked together, a chariot of fire and horses of fire appeared and parted them both; and Elijah ascended into heaven in a whirlwind before Elisha's eyes.

וַיִּקַּח אֶת אֲדָרְתוֹ אֲלֵיהֶו אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו, וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲלֵיהֶו; אֵף הוּא וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם, וַיַּחֲצוּ הַנָּהָ וַהֲנָה, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

Elisha took the fallen cloak of Elijah and struck the waters, crying: "Where is the Lord, God of Elijah?" The waters parted to both sides, and Elisha crossed over as Elijah's successor.

15 SWEETENING JERICHO'S SPRING

המתקת המים ע"י מלח

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֶל אֱלִישָׁע, הַנָּה נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כֹּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה; וְהַמַּיִם רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשֻׁכָּלֶת. וַיֹּאמֶר, קָחוּ לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מָלַח; וַיִּקְחוּ, אֹלָיו. וַיֵּצֵא אֶל מוֹצָא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלֹךְ שָׁם מָלַח; וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד, מוֹת וּמְשֻׁכָּלֶת. וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כַּדְּבַר אֱלִישָׁע, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

The men of Jericho pleaded that their water brought death and miscarriage. Elisha took a new jar with salt, cast it into the spring, and proclaimed: "I have healed these waters; no more death shall come from them." The spring was purified permanently.

16 THE BEARS IN THE FOREST

נס הדובים והיער

וַיַּעַל מִשָּׁם, בֵּית אֵל; וְהוּא עֹלָה בַּדֶּרֶךְ, וּנְעָרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וַיִּתְקַלְסוּ בוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עֹלָה קָרַח עֹלָה קָרַח. וַיִּפְּן אַחֲרֵיו וַיִּרְאֵם, וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתֵּצֵאנָה שְׁתֵּים דְּבָבִים, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִ יְלָדִים:

As Elisha went up to Beth-el, disrespectful youths mocked him saying, "Go up, baldhead!" He cursed them in the name of the Lord, and two she-bears emerged from the forest and mauled forty-two of them.

17 DRY TRENCHES FILLED WITH WATER

מילוי הנחל ללא גשם

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחַל הַזֶּה, גְּבִים גְּבִים. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם, וְהַנַּחַל הַהוּא, יִמָּלֵא מַיִם; וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם, וּבְהֶמְתְּכֶם. וַיְהִי בַבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וְהַנָּה מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ אֲדוֹם; וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

In the parched wilderness, Elisha promised: "You shall see neither wind nor rain, yet this dry valley shall be filled with water." At the morning offering, water surged from the way of Edom and filled the country, quenching the thirst of the allied kings and their hosts.

וַנִּקַּל זֹאת, בְּעֵינֵי יְהוָה; וַנִּתֵּן אֶת מוֹאָב, בְּיָדָם. וְהָכִיתָם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר מִבְּחוּר... וַיָּבֹאוּ, אֶל מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאָב, וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ בָּהּ, וְהָכֹת אֶת מוֹאָב. וְהָעָרִים יִהְרָסוּ וְכָל חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֶבְנָוָהּ וּמִלְאוּהָ... וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב, כִּי חֹזֶק מִמֶּנּוּ הַמֶּלֶחֶמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שִׁבְעַת מֵאוֹת אִישׁ שֶׁלֹּף חֶרֶב, לְהִבָּקֵעַ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

God gave Moab into Israel's hand. The Moabites mistook the sunrise reflecting red upon the water for blood and rushed forward heedlessly, where Israel rose up and routed them completely.

19 MULTIPLYING THE WIDOW'S OIL

נס ריבוי השמן

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל אֵלִישָׁע לֵאמֹר, עֲבָדְךָ אִישִׁי מֵת... וְהַנָּשָׂה בָּא לִקְחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֶיהָ לָּהּ, לַעֲבָדִים. וַיֹּאמֶר... לְכִי שְׂאֲלִי לָּךְ כְּלִים מִן הַחוּץ, מֵאֵת כָּל שְׂכֵנֶיךָ כְּלִים רַקִּים, אֵל תִּמְעָטִי... וְתִלָּךְ מֵאֲתוֹ, וְתִסָּגֵר הַדֹּלֶת בַּעֲדָהּ וּבַעֲדַת בְּנֵיהָ; הֵם מַגִּישִׁים אֵלַיָּהּ, וְהִיא מוֹצֵקֶת. וַיְהִי כַּמִּלְאֵת הַכְּלִים... וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן. וְתַבָּא, וְתִגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת הַשָּׁמֶן, וְשַׁלְמִי אֶת נִשְׁיָךְ; וְאַתָּה וּבְנֶיךָ, תִּחְיִי בְנוֹתַי:

A destitute prophet's widow faced a ruthless creditor who came to take her sons into slavery. Elisha commanded her to borrow empty vessels from all her neighbors; her single jar poured oil continually until every vessel was brimming, delivering her family from debt and poverty.

20 A SON BORN TO THE SHUNAMMITE

נתינת בן לשונמית

וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֶת חֲבֻקָת בֶּן; וְתֹאמַר, אֵל אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל תִּכְוֹב, בְּשִׁפְחָתְךָ. וְתַהַר הָאִשָּׁה, וְתִלְדַּת בֶּן, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיָּה אֵלִישָׁע:

Elisha promised his generous, barren Shunammite hostess: "At this season next year, you shall embrace a son." The woman conceived and bore a son at the exact time Elisha had prophesied.

21 RESURRECTING THE SHUNAMMITE'S BOY

נס החייאת הילד

וַיָּבֹא אֵלִישָׁע, חֲבִיתָהּ; וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת, מְשָׁכָב עַל מִטָּתוֹ. וַיָּבֹא, וַיִּסָּגֵר הַדֹּלֶת בַּעֲדַת שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְּפֹלֵל, אֶל יְהוָה. וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד, וַיִּשֹּׁם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו, וַיִּגָּהֵר, עָלָיו; וַיָּחֶם, בָּשָׂר הַיֶּלֶד. וַיָּשָׁב וַיִּלָּךְ בְּבֵיתָהּ, אַחַת הַנָּה וְאַחַת הַנָּה, וַיַּעַל, וַיִּגָּהֵר עָלָיו; וַיִּזְוֹר הַנַּעַר עַד שִׁבְעַת פְּעָמִים, וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו:

When the child died, Elisha shut the door, prayed to God, and lay upon the boy mouth-to-mouth, eye-to-eye, and hand-to-hand until the child's flesh grew warm. Elisha paced the house and stretched over him again; the boy sneezed seven times and opened his eyes.

וַאֲלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה, וְהִרְעֵב בָּאָרֶץ... וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶת, וַיִּמָּצֵא גִפְנוֹ שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פִקְעֵת שָׂדֶה מְלֵא בִגְדוֹ; וַיָּבֵא, וַיַּפְלֹחַ אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא יִדְעוּ... וַיְהִי כְּאֹכְלֵם מִהַנָּזִיד וְהִמָּה צָעֵקוּ, וַיֹּאמְרוּ מִן בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים, וְלֹא יָכִלוּ, לֶאֱכֹל. וַיֹּאמֶר, וַיִּקְחוּ קֶמַח, וַיִּשְׁלֹה, אֶל הַסִּיר; וַיֹּאמֶר, צַק לָעַם וַיֹּאכְלוּ, וְלֹא הָיָה דְבָר רָע, בְּסִיר:

During a famine, poisonous wild gourds were mistakenly gathered into the stew pot. As the men cried out, "There is death in the pot!", Elisha threw flour into the cauldron, purifying the food instantly so all ate safely.

23 MULTIPLYING THE BARLEY LOAVES

הברכה באוכל והותר

וְאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה, וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֲשָׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים, וְכֶרֶמֶל, בְּצִקְלָנוֹ; וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ. וַיֹּאמֶר, מִשְׁרָתוֹ, מָה אֵתָּן זֶה, לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ; וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, אֲכַל וְהוֹתֵר. וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ, כַּדָּבָר יְהוָה:

A man brought twenty small loaves of barley to feed a hundred men. Elisha declared: "Give it to the people; for thus says the Lord: They shall eat, and shall leave thereof." They ate and had plenty left over, according to the word of the Lord.

24 HEALING NAAMAN OF LEPROSY

ריפוי נעמן מצרעתו

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֲלִישָׁע, מִלֶּאֶה לֵאמֹר: הֲלוֹךְ, וְרַחֲצֵת שִׁבְעַ פְּעָמִים בִּיַּרְדֵּן, וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ לֶךְ, וַיְטַהֵר. וַיֵּרֶד, וַיִּטְבֹּל בִּיַּרְדֵּן שִׁבְעַ פְּעָמִים, כַּדָּבָר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ, כַּבָּשָׂר נָעַר קִטָּן וַיְטַהֵר:

Elisha commanded General Naaman of Aram to dip seven times in the Jordan River. When he obeyed the man of God, his flesh returned pure and smooth as the flesh of a little child, and he was cleansed.

25 THE LEPROSY OF GEHAZI

צרעת גחזי

וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לִבִּי הֵלֶךְ, כֹּאשֶׁר הִפֹּךְ אִישׁ מֵעַל מִרְפָּבֹתוֹ לִקְרֹאתָהּ; הֵעַת לִקְחַת אֶת הַכֶּסֶף, וְלִקְחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֶרֶמִים וְצֹאן וּבָקָר, וְעַבְדִּים וּשְׁפָחוֹת. וְצִרְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ, וּבְזֹרְעָה לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵיו, מִצָּרַע כִּשְׁלֹג:

When Gehazi greedily chased after Naaman for silver, Elisha perceived his secret deceit: "The leprosy of Naaman shall cling to you and your seed forever." Gehazi walked out from his presence struck with leprosy as white as snow.

26 THE FLOATING IRON AXE HEAD

הצפת הברזל מהירדן

וַיְהִי הָאָחַד מִפִּיל הַקּוֹרָה, וְאֵת הַבְּרִזָּל נָפַל אֶל הַמַּיִם; וַיִּצָּעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדֹנָי, וְהוּא שָׂאוֹל. וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל; וַיִּרְאֶהוּ, אֶת הַמָּקוֹם, וַיִּקָּצֵב עֵץ וַיִּשְׁלֹה שָׁמָּה, וַיִּצָּף הַבְּרִזָּל. וַיֹּאמֶר, הֵרֵם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ, וַיִּקְחָהוּ:

A borrowed iron axe head broke and fell into the deep water of the Jordan. Elisha cut a piece of wood and threw it in, causing the heavy iron to float miraculously to the surface.

ומלך ארם, היה נלחם בישראל; ויועץ אל עבדיו לאמר, אל מקום פלני אלמני תחנתי. וישלח איש האלהים, אל מלך ישראל לאמר, השמר, מעבר המקום הזה: כי שם, ארם נחתים:

Whenever the King of Aram planned secret ambushes against Israel, Elisha discerned his moves through divine insight and warned Israel's king, repeatedly delivering his people from defeat.

28 HEAVENLY CHARIOTS OF FIRE UNVEILED

פקיחת עיני הנער

וישכם משרת איש האלהים, לקום, ויצא, והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב; ויאמר נערו אליו אהה אדני, איכה נעשה. ויאמר, אל תירא: כי רבים אשר אתנו, מאשר אותם. ויתפלל אלישע, ויאמר, יהוה, פקח נא את עיניו ויראה; ויפקח יהוה, את עיני הנער, וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש, סביבת אלישע:

Surrounded by hostile Syrian forces, Elisha calmed his terrified servant: "Fear not, for those with us are more than those with them." He prayed, and the young man's eyes were opened to see the mountain filled with angelic horses and chariots of fire.

29 STRIKING THE ARMY WITH BLINDNESS

הכאת ארם בסנוורים

ויורדו, אליו, ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר, הך נא את הגוי הזה בסנוורים; ויכם בסנוורים, כדבר אלישע:

When the enemy raided to capture him, Elisha prayed to the Lord to strike them with mental blindness and confusion, leading the entire army safely into Samaria.

30 FORESEEING THE ROYAL EXECUTIONER

ראיית שליח המלך הבא להרגו

ויאלישע ישב בביתו, והזקנים יושבים אתו; וישלח איש מלפניו, בטָרֶם כבא המלֶאךָ אליו והוא אָמַר אֵל הזִּקְנִים הֲרֵאיתֶם כִּי שִׁלַּח בֶּן המֶרְצֵחַ הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת ראשִׁי, רָאוּ כְּבֹא המֶלֶךְ סָגְרוּ הַדֵּלֶת וּלְחַצְתָּם אֹתוֹ בַּדֵּלֶת, הֲלוֹא קוֹל רִגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו. עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם, וְהִנֵּה המֶלֶךְ יֹרֵד אֵלָיו; ויאמר, הִנֵּה זאת הָרֶעָה מֵאֵת יְהוָה מֶה אוֹחִיל לִיהוָה, עוֹד:

Sitting with the elders, Elisha foresaw the king's executioner dispatched to behead him. He told them to hold the assassin fast behind the door until the king arrived.

31 SUDDEN ABUNDANCE OF GRAIN

נבואת מכירת התבואה בזול

ויאמר אלישע, שמעו דבר יהוה: כה אמר יהוה, כעת מחר סָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמֶרוֹן. וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּכְּבוּ, אֶת מִחְנֵה אָרֶם; וַיְהִי סָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל, וְסֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדִבְרֵי יְהוָה:

In the peak of famine, Elisha prophesied: "Tomorrow by this time, a measure of fine flour shall sell for a shekel in Samaria's gate." Overnight, God routed the Aramean army, and the city was flooded with abundant food.

מלכים ב ז, כ, יז / 2 Kings

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יְדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הֲנִהּ יִהְיֶה עֲשֵׂה אַרְבּוֹת בְּשָׂמַיִם, הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר, הַנִּכְהָ רְאֵה בְּעֵינֶיךָ, וּמַשֶּׁם, לֹא תֹאכַל. וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל יְדוֹ, עַל הַשָּׁעַר, וַיִּרְמָסֵהוּ הָעָם בַּשָּׁעַר, וַיָּמָת:

The royal aide scoffed at God's promise. Elisha replied: "You shall see it with your eyes, but shall not eat of it." He was trampled to death by the surging crowds at the gate as prophesied.

33 PROPHECY ON BEN-HADAD & HAZAEL

הנבואה על בן הדד וחזאל

מלכים ב ח, י, טו / 2 Kings

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע, לֹךְ אָמַר לוֹ חַיָּה תִּחְיֶה; וְהָרֹאנִי יָהוּה, כִּי מוֹת יָמוּת. וַיְחִי מִמְּחֻרָת, וַיִּקַּח הַמֶּכְכָּר וַיִּטְבֵּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׁ עַל פָּנָיו, וַיָּמָת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהָאֵל, תַּחֲתָיו:

Elisha foretold that King Ben-Hadad would die and Hazael would reign. The next morning, Hazael suffocated the king with a wet blanket and seized the throne.

34 LIFE RESTORED BY ELISHA'S BONES

החייאת המת מעצמות אלישע

מלכים ב יג, כ-כא / 2 Kings

וַיָּמָת אֱלִישָׁע, וַיִּקְבְּרֵהוּ; וַגְּדוּדֵי מוֹאָב יָבֹאוּ בְּאַרְצָא, בָּא שָׁנָה. וַיְהִי הֵם קִבְּרִים אִישׁ, וְהִנֵּה רָאוּ אֶת הַגְּדוּד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקִבְּרֵי אֱלִישָׁע; וַיִּלֶּךְ וַיַּגַּע הָאִישׁ, בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע, וַיְחִי, וַיָּקָם עַל רַגְלָיו:

When Moabite raiders disrupted a burial, the mourners cast the deceased man into Elisha's tomb. As soon as the dead man touched the holy prophet's bones, he revived immediately and stood on his feet.

חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק

"Be strong, be strong, and let us be strengthened."

May the merit of reading the miracles of Elijah and Elisha open the gates of heaven for health, abundance, protection, and complete salvation for your community.